

Η ΜΑΧΗ

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΝΟΜΟΥ ΑΡΓΟΛΙΔΟΣ (ΠΟΛΙΤΙΚΗ - ΑΓΡΟΤΙΚΗ - ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ)

Ναύπλιον, 28 Φεβρουαρίου 1963

Γραφείο: Λεωφ. Αμαλίας (Στοά) Τηλέφ. 7-18
Τιμή φύλ. δρ. 1,50.— Έτος 1 άριθ. φύλλου 19

Διευθυνσις: Παναγιώτης Ρούβαλης, Δικηγόρος

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 1959-ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 1961

Άπρηξί βεβαίως και άσφαλώς τα αισθήματα και τον πόθον του Έθνους και του Λαού ή κατωτέρω δημοσιευομένη προκήρυξις, την όποιαν έκκυκλοφόρησεν ή Πανελληνίος Ένωσις Άγωνιζομένων Νέων (Π.Ε.Α.Ν.) διά τό Κυπριακόν.

«Συμπληρώνονται, γράφει, αυτές τις ήμέρες 4 χρόνια από τότε πού τό κροτάλιμα των όπλων σταμάτησε στην Κύπρο, μέ την ύπογραφή των συμφωνιών Ζυρίχης—Λονδίνου. Τέσσερα χρόνια από τις άποφράδες εκείνες μέρες πού ό Άκριτικός Έλληνισμός του Νότου παραδινόταν γέρας εις τούς Άγγλοτούρκους. Η Κυπριακή επανάστασις του 1955 παραδόθηκε άνανδρα τον Φεβρουάριο του 1959, από την Έλληνοκυπριακή πολιτική ήγεσία, στη Ζυρίχη και τό Λονδίνο. Η συμφορά διατυμπανίστηκε σαν νίκη. Όσοι τόλμησαν να δούν την άλήθεια καταδιώχθηκαν. Μά ή σκευωρία δεν μπορούσε να κρατήση για πολύ. Οι λίγοι στην άρχή, σήμερα περισσότεροι θλέπουν τό μέγεθος της προδοσίας. Τό σύνθημα ΕΝΩΣΙΣ προσπάθησαν να τό καταπνίξουν. Μά όσο περνούν οι μέρες ή ίαχή αυτή άκούεται πιό δυνατά, τόσο στη μαρτυρική Κύπρο, όσο και έδώ, στην Έλλάδα. Φεβρουάριος του 1959. Τό Έθνος έξευτελιζόταν από τούς Μεντερέδες και τούς Ζορλου. Φε-

βρουάριος του 1963. Πήραμε στα χέρια μας την σκυτάλη του άγώνα. Είμαστε έτοιμοι για νέους άγώνες, νέες θυσίες και νέες δάφνες. Η Κύπρος είναι έλληνική. Θα πολεμήσωμε διά την Ένωσι και μόνον την Ένωσίν της μετά του Έθνικού κορμού. Φεβρουάριος του 1959. Η Έθνική κατάπτωσης ώδήγησε την Έλλάδα στη Ζυρίχη και τό Λονδίνο. Θα ακολουθήσουν πολλά εις βάρος του Έλληνισμού. Τό ξεπούλημα της Κύπρου ήταν τό πρώτο βήμα προς την ολοκληρωτική εξαφάνισι της Έλλάδος. Ηδη εισερχόμεθα εις την νεοαποικιακήν κοινότητα την καλουμένην «Πανευρώπην». Στόν δωμό της Ευρωπαϊκής ιδέας πού πανηγυρίσθηκε σαν ή «Νέα Μεγάλη Ίδέα» του Έλληνισμού έχει προστεθή ήδη ή πρώτη θυσία. Στραγγαλίσθηκε ή Έλευθερία της Κύπρου, παραδόθηκε οι Έθνικές διεκδικήσεις. Φεβρουάριος του 1963. Άδράξαμε μέ πίστη τή σημασία του άγώνα και βροντοφώναζουμε «ΟΧΙ», ή Έλλάδα θα ζήση. Άξιόνου με την Ένωσι της Κύπρου μετά της Έλληνικής πατρίδος. Θα άγωνισθούμε στις επάλξεις των Έθνικών πεπρωμένων μέχρι τέλους. Σκοπός μας ή δημιουργία νέας Έλλάδος. Της Έλλάδος πού θ' άγκαλιόση με στοργή την Κύπρο μαζί με όλα τά παιδιά της. Και αν τό Φεβρουάριο του 1959 άπεμπολήθη σαν Έθνικά δίκαια και Έθνικές διεκδικήσεις, σήμερα, τό Φεβρουάριο του 1963 ύψώνουμε τό λάβαρο της Ένώσεως μέ νέαν πίστην, νέα Έθνικήν έξαρσιν και νέο Έ-

θνικό πάθος. Πιστεύουμε στην άκατάλυτη ζωτικότητα της φυλής. Πιστεύουμε σε μιά νέα Έθνική παλιγγενεσία. Αυτός είναι ό δρόμος μας. Η Κύπρος είναι τμήμα της Έλληνικής Πατρίδος. Δεν θα την αφήσουμε στα νύχια των κοράκων και των λύκων. Φεβρουάριος του 1963. Έμπρός για νέους άγώνες. Ν' άντηχήση πάλι παντού ή ίαχή ΕΝΩΣΙΣ—ΕΝΩΣΙΣ. Έμπρός να ξεπλύνουμε την ντροπή της Ζυρίχης. Έμπρός ν' αποπλύνουμε τό μίσμα της ντροπής. Έμπρός όλόρθοι στον άγώνα. Η ΚΥΠΡΟΣ ΕΙΝΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΗ».

Και ή κυβερνώσα φατρία άπαντά :

Μεταξύ των διατάξεων του Συντάγματος των όποιων έπιζητεί και έπιδιώκει, ως γνωστόν, την αναθεώρησιν είναι ή και του άρθρου 21, εις τό όποιον θέλει να προσθέση ότι ή «θέσις της Έλλάδος έντός της διεθνούς Κοινοτήτος προσδιορίζεται όριστικώς». Δηλαδή ή πολιτική κατοχυροϋται Συνταγματικώς και όποιος άποτολμά να διαμαρτυρηθή διά την Ξενικήν έξάρτησιν και διά τό άίσχος των συμφωνιών, πού παραχωρουν Έθνικά Έλληνικά έδάφη στους Ξένους, τίθεται εκτός Νόμου.

Κάδε πραγματικός Έλλην και όχι ΓΡΑΙΚΥΛΟΣ καλείται να κρίνη και να συναγάγη τό εκ των άνωτέρω προκύπτον ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ.

ΜΑΧΗΤΙΚΑ

ΔΙΑΤΙ ΖΙΝΕΜΠ ΚΑΙ ΟΧΙ ΒΕΝΖΟΛΙΟ ;

Πληγέντες εκ του περονοσπόρου καπνοπαραγωγού της περιφέρειας μας ζητούν να πληροφορηθούν παρά παντός άρμοδίου δια ποιον λόγον τό ύπουργείον Γεωργίας έπιμένει να έπιβάλλη εις αυτούς την άποκλειστικήν χρησην του Ζινέμπ (τό όποιον και χορηγείται αντί δρχ. 4 κατά κιλόν) προς καταπολέμησιν του περονοσπόρου των καπνοφυτωρίων των, άφοδ τά εκ της χρήσεως του έν λόγω φαρμάκου αποτελέσματα, κατά τό παρελθόν έτος, κάθε άλλο παρά ικανοποιητικά ύπήρξαν. Έν αντιθέσει προς τά δια της χρήσεως Βενζολίου έπιτευχθέντα, ως άπεδείχθη εκ πειραμάτων, τό όποια έγέγοντο, κατά τό παρελθόν έτος, εις Τίρυνθα, υπό ειδικού συνεργείου Γεωπόνων.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΤΡΟΧΑΙΑΝ

Άδυνατοϋμεν να έννοήσωμε τον λόγον δια τον όποιον ή Τροχαία Ναυπλίου έπιμένει να έπιτρέπη την διέλευσιν τροχοφόρων δια των περι την Κεντρικήν Πλατείαν του Συντάγματος στενών οδών, άφοδ έξόφθαλμος τυγχάνει ό εκ τούτων κίνδυνος δια τούς πεζους και κυρίως δια τά μικρά παιδιά, τά όποια παίζουσι συνήθως εις την έν λόγω πλατείαν και άφοδ όμόθυμος ή κοινή γνώμη των κατοίκων της πόλεως έχει, ως γνωστόν, από μακροϋ ταχθή ύπερ της άπαγορεύσεως της κυκλοφορίας τούτων εις τό έν λόγω σημείον.

ΚΩΣΤΗΣ ΠΑΛΑΜΑΣ

Κλείνουν σε λίγες μέρες 20 χρόνια από τότε πού πέθανε ό Έθνικός μας ποιητής Παλαμάς, ό μεγάλος αυτός βάρδος της Έλληνικής ποιήσεως

Στό διάστημα αυτών των έτών πού πέρασαν, άλλα και πριν πεθανει ακόμα, πολλοί άσχολήθηκαν με τό τεράστιο έργο του και έγραψαν γι' αυτό.

Έδώ, σ' αυτές τις λίγες γραμμές, δεν πρόκειται να μιλήσουμε για τά γραφτά του. Θα ήταν έξω και πάνω από τις δυνατότες μας και λίγο σαν άσέβεια. Διότι τό έργο του Κωστή Παλαμά δεν είναι κάτι πού μπορεί ν' αναλυθή με δυο λόγια. Ίσως ούτε και με πάρα πολλά. Ότι έγραψε σ' δλη του τη ζωή και μας άφησε πεθόνοντας είναι μιά άτίμητη κληρονομιά. Είναι μιά μεγάλη Ίδέα. Είναι ό Καϋμός και οι Πίκρες των πονεμένων και των βασανισμένων Έλλήνων και ακόμα είναι ή κρυμμένη Δύναμη της φυλής μας πού ξεπετιέται τόσο συχνά, όταν πρέπει.

Κανεις όσο Εκείνος δεν κατάλαβε τόσο τις κρυφές σκέψεις και έπιθυμίες των ταπεινών ανθρώπων πού τραγούδησε στα τραγούδια του και κανεις δεν μπήκε τόσο μέσα στην ψυχή τους, την άπλη Ίσως, αλλά πλούσια και γεμάτη σε αισθήματα και ιδανικά.

«...Κι όπου ό άνθρωπος προσμένει να τό πιάση με τά χέρια του άπ' τά χέρια μου πλάσμα ασάλευτο και στέρεο και σκληρό, άθελα του φέρνω με τά χέρια μου μιά ψυχοίλα, μίαν άχτιδα, έναν άφρό».

λέη κάπου μιλώντας για τον τεχνίτη τό δουλευτή, ξε-

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ

Τό Διοικητικόν Συμβούλιον του Συνδέσμου Συνταξιούχων Τ.Ε.Β.Ε. Ναυπλίας, άπέστειλεν εις τον Πρόεδρον Κυβερνήσεως τό κάτωθι τηλεγράφημα :

Έξοχώτατον Πρόεδρον Κυβερνήσεως

Παρακαλούμεν έπισπεύση ψήφισις υπό βουλής Νομοσχεδίου αύξήσεως συντάξεως Πενομένων Συνταξιούχων Τ.Ε.Β.Ε. Οικονομική κατόστασις μας τραγική. Δια τό Συνδεσμον Συνταξιούχων ΤΕΒΕ Ναυπλίας

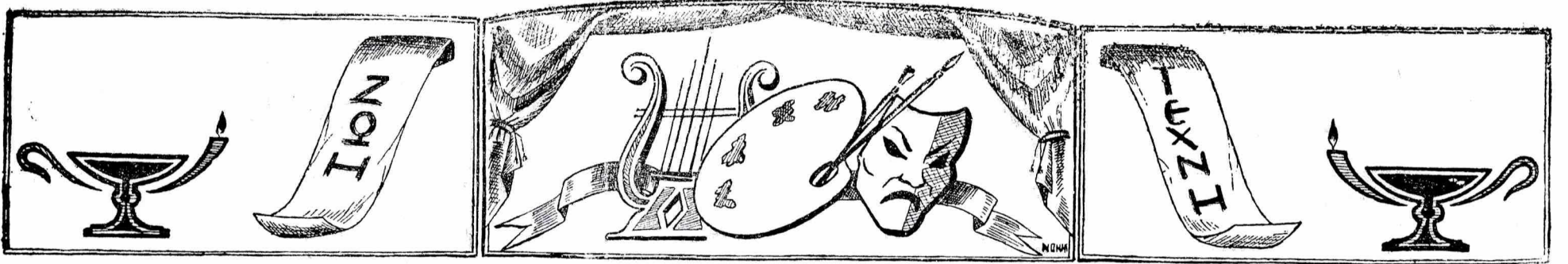
Ό Πρόεδρος
Κ. Παλοβιτοίνη

Ό Γραμματέυς
Στ. Κατσούλης

σκεπάζοντας όλόγυμνη τη ψυχή του με τις προσδοκίες τον και τις έπιθυμίες του για την δημιουργία του ώραιου και του άγνου.

Όμως είπαμε ότι αυτά είναι άσχολιές άλλων. Έδώ θα θέλαμε να ποδμε λίγα για τό θάνατό του πού συνέβη στις 28 Φεβρουαρίου του 1943.

Ήταν τότε πού ή Έλλάδα βρισκόταν σταυρωμένη στον άγκυλωτό σταυρό. Ατμόσφαιρα θολή και καταθλιπτική. Γερμανοί στρατιώτες με βαριές μπότες κυκλοφορούσαν στους δρόμους. Άλλοι με την φοβερή άλυσσίδα της Γκεσταπο κρεμασμένη στο λαιμό και την Άκρόπολη έμόλυνε ή Γερμανική σημαία. Ήταν μιά Κυριακή. μιά από κείνες τις μέρες πού όσοι τις έζησαν δεν τις ξεχασαν ποτέ. Στις πρωινές έφημερί-

ΠΑΛΑΜΑΣ

ΤΟΥ ΑΓΓΕΛΟΥ ΣΙΚΕΛΙΑΝΟΥ

Ἐχέιστε, οἱ σάλπιγγες... Καμπάνες βροντερές
δονεῖστε σύγκορμη τὴ χώρα πέρα ὡς πέρα...
Βογγεῖστε, τύμπανα πολέμου. Οἱ φοβερὲς
σημαῖες ξεδιπλωθεῖτε στὸν ἀέρα.

Σ' αὐτὸ τὸ φέρετρο ἀκουμπᾶ ἡ Ἑλλάδα, Ἐνα βουνὸ
μὲ δάφνες ἄν ὑψώσουμε ὡς τὸ Πήλιο κι ὡς τὴν Ὀσσα
κι ἄν τὸ πυργώσουμε ὡς τὸν ἔβδομο οὐρανὸ,
ποιὸν κλεῖ, τί κι ἄν τὸ πεῖ ἡ δικιά μου γλώσσα;

Μὰ ἐσύ, Λαε, ποὺ τὴ φτωχὴ σου τὴ μιλιὰ
ἤρωας, τὴν πήρε καὶ τὴν ὑψωσε ὡς τ' ἀστέρια
μεράσου τώρα τὴ θεϊκὴ φεγγαβολιὰ
τῆς τέλειας Δόξας του, ἀνασήκωσ' τον στὰ χέρια

γιγάντιο φλάμπουρο κι ἀπάνω κι ἀπὸ μᾶς
ποὺ τὸν ὕμνουμε, μὲ καρδιὰ ἀναμένη,
πὲς μ' ἕνα μόνον ἀνασασμόν: «ὁ Παλαμᾶς»
ν' ἀντιβογγήσῃ τ' ὄνομά του ἢ Οἰκουμένη.

Ἐχέιστε οἱ σάλπιγγες. Καμπάνες βροντερές
δονεῖστε σύγκορμη τὴ χώρα πέρα ὡς πέρα...
Βογγεῖστε βούκινα πολέμου!... Οἱ ἱερὲς
σημαῖες, ξεδιπλωθεῖτε στὸν ἀέρα!

Σ' αὐτὸ τὸ φέρετρο ἀκουμπᾶ ἡ Ἑλλάδα. Ἐνας λαὸς
σηκώνοντας τὰ μάτια του, τὴ βλέπει
κι ἀκέριος φλέγεται ὡς μὲ τ' ἄδυτο ὁ Ναὸς
κι ἀπὸ ψηλά νεφέλη Δόξας τὸνε σκέπει.

Τι πάνωθ' ἡμᾶς, ὅπου ὁ ἄρρητος παλμὸς
τῆς αἰωνιότητος ἀστράφτει, αὐτὴν τὴν ὥρα,
Ἄρφας, Ἡράκλειτος, Αἰσχύλος, Σολωμὸς,
τὴν ἅγια δέχονται ψυχὴ τὴν τροπαιοφόρα,

πού, ἀφοῦ τὸ Ἔργο τῆς θεμέλιωσε βαθεῖα
στὴν γῆν αὐτὴ, μὲ μιὰν ἰσόθεη Σκέψη
τὸν τρισμακάριο τώρα πάει ψηλὰ τὸν Ἰακχὸ
μὲ τοὺς ἀθάνατους θεοὺς γιὰ νὰ χορέψῃ.

Ἐχέιστε οἱ σάλπιγγες... Καμπάνες βροντερές,
δονεῖστε σύγκορμη τὴ χώρα πέρα ὡς πέρα...
Βόγγα Παιάνα! Οἱ σημαῖες οἱ φοβερὲς
τῆς Λευτεριάς ξεδιπλωθεῖτε στὸν ἀέρα.

(Τὸ ποίημα αὐτὸ τὸ ἀπήγγειλε ὁ ἴδιος ὁ Ἄγγελος Σικελιανὸς στὸν τάφο τοῦ Παλαμᾶ, τὴν ἡμέρα τῆς κηδείας).

δες ὁ κόσμος διάβασε μὲ ὀδύνη ὅτι ὁ Κωστής Παλα-
μᾶς πέθανε τὴν νύχτα, καὶ ὅτι ἐπρόκειτο νὰ κηδευτῆ
στὴς 11 τὸ μεσημέρι στὸ πρῶτο Νεκροταφεῖο.

Ὁ γερὸ τροβαδούρος τῆς Ἑλληνικῆς ψυχῆς δὲν
μπόρεσε ν' ἀντέξῃ ἄλλο, βλέποντάς τὴν τόσο βαριά
καὶ ἔφυγε ἀπὸ τὴ ζωὴ χωρὶς νὰ προλάβῃ νὰ ἰδῆ τὴν
Λευτεριά ποὺ τόσο πόθησε ἡ ψυχὴ Του.

Παλὺ πρὶν ἀπὸ τὴν ὥρα τῆς ταφῆς ὅλοι οἱ δρό-
μοι τῆς Ἀθήνας ὠδηγοῦσαν στὸ Α' Νεκροταφεῖο!
Ποῦ βρέθηκε ὁλος αὐτὸς ὁ κόσμος, στοὺς, πρὶν ἀπὸ
λίγο, σχεδὸν ἔρημους δρόμους; Χιλιάδες ἄνθρωποι
παιδεμένοι, κοκκαλιάρηδες, κακοντυμένοι κι' ὅλοι μὲ
τὰ πρόσωπα κίτρινα. Γύρω ἀπὸ τὸ φέρετρο ὁ Σικε-
λιανός, ὁ Σπίρης, ἡ Μαρίκα Κοτοπούλη, ὁ Μελάς κ. ἄ.
Κι' ἀκόμα νέοι, πολλοὶ νέοι, κυρίως φοιτηταί.

Σὲ μιὰ στιγμὴ βγαίνει μπροστὰ ὁ Ἄγγελος Σικελιανός

κελιανός καὶ πάνω ἀπὸ τὸ νεκρὸ ἀπαγγέλει βροντὲς.

«Ἠχῆστε οἱ σάλπιγγες. Καμπάνες οἱ βροντερές
δονεῖστε σύγκορμη τὴ χώρα πέρα ὡς πέρα...
Βόγγα παιάνα! Οἱ σημαῖες οἱ φοβερὲς,
στῆς Λευτεριάς ξεδιπλωθεῖτε τὸν ἀέρα...»

Γύρω, ὅλοι μὲ τὰ χεῖλη σφικτὰ, μὲ σφιγμένες τὶς
γροθιὲς καὶ τὰ μάτια στεγνά. Ὅσοι μπορούσαν νὰ
δοῦν μέσα στὰ μάτια αὐτὰ θὰ καταλάβαιναν πολλὰ.
Οἱ Γερμανοὶ ποὺ φύλαγαν τὴν πομπὴ δὲν μπορούσαν
νὰ ἰδοῦν καὶ δὲν κατάλαβαν. Ὁ Παλαμᾶς ὅμως καὶ
νεκρὸς ἔβλεπε μὲ τὰ μάτια τῆς ψυχῆς του, ἔβλεπε
καὶ καταλάβαινε ὅτι δὲν εἶχε σβύσει ἡ Φλόγα ποὺ
τόσο ἀγάπησε καὶ τραγουδῆσε καὶ ἔφυγε ἔτσι λευτε-
ρωμένος.

ΓΑΛΗΝΗ

Η ΜΑΧΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΝΟΜΟΥ ΑΡΓΟΛΙΔΟΣ

Γραφεῖα: Ναύπλιον, Λεωφ. Ἀμολίας
(Στοὰ) Τηλ.: 7-18

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

Ἐσωτερικοῦ Δραχ. 72

Ἐξωτερικοῦ Δολλάρια 20

Δήμων—Κοινοτήτων Ν. Π. Α. Α.

Ὄργανισμῶν Δραχ. 200

Διευθύνσεις Συμφώνως τῷ Νόμῳ:

Διευθυντῆς — Ὑπεύθυνος:
Παν. Ρούβαλης, δικηγόρος
Ναύπλιον

ΜΑΡΙΚΑ Χ. ΦΩΤΙΑΔΟΥ

ΙΑΤΡΟΣ - ΜΙΚΡΟΒΙΟΛΟΓΟΣ

Δέχεται καθ' ἑκάστην εἰς τὸ ἐπὶ τῆς
ὁδοῦ Γενναδίου 2 Μικροβιολογικὸν
καὶ Βιοχημικὸν τῆς Ἐργαστήριον
7,30' - 9,30' Π. Μ. καὶ 5 - 7 Μ. Μ.

ΝΑΥΠΛΙΟΝ

Πωλεῖται ἢ Ἐνοικιάζεται παράλιος
καλλιεργησίμος ἔκτασις ἐκ στρεμμάτων 8
κειμένη εἰς τὸ κεντρικώτερον σημεῖον τῆς
παραλίας Ἰρίων (παράλιος πλευρὰ 300 μέ-
τρων), περιλαμβάνουσα 1) οἰκίαν διώροφον
λιθόκτιστον, πολυτελοῦς ἐξωτερικῆς καὶ ἐ-
σωτερικῆς κατασκευῆς (δρῦνα πατώματα,
πλήρης ὑδραυλικὴ ἐγκατάστασις κλπ. χρεῖ-
ωδη), ἐξ 7 μεγάλων κυρίων δωματίων, 2)
τέσσαρες ἐτέρας οἰκίας καὶ ἕτερα βοηθητι-
κὰ κτίσματα καὶ διαθέτουσα νερὸ ἄφθονο
πρὸς ἄρδευσιν καὶ πόσιν, ἰδιαίτερως διὰ
Τουριστικὴν Ξενοδοχειακὴν κλπ. ἐκμετάλ-
λευσιν.

Πληροφορίαι: Παναγ. Ρούβαλην, Δικη-
γόρον, Ναύπλιον Τηλέφ. 7-18.

ΕΡΡΙΚΟΥ ΙΨΕΝ

Ο ΕΧΘΡΟΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

Ἐλεύθερη Διασκευὴ: Ὑπὸ Θ. Ρ.

Δυστυχῶς ὅμως ὁ Τὸμ Στόκμαν δὲν εἶ-
χε μόνον ἀντίθετη τὴν γυναῖκα του στὸ μεγα-
λόπνοο σχέδιό του. Σὲ λίγο κατάλαβε ὅτι δυὸ
νέοι ἀντίπαλοι τελείως ἀπίθανοι παρουσιά-
ζονται στὸν ὀρίζοντα.

Ὁ δήμαρχος ἐπισκέπτεται τὸ τυπογρα-
φεῖο ἐνῶ ὅλα ἦταν ἔτοιμα γιὰ τὴν δημοσίευ-
ση τοῦ ἄρθρου του καὶ μὲ πλάγιο καὶ ἀνώμαλο
τρόπο καταφέρνει νὰ πείσῃ τὸν διευθυντὴ τῆς
ἐφημερίδος καὶ τὸν τυπογράφον Ἀσκάλεν νὰ
μὴν τὸ τυπώσῃ λέγοντάς τους ὅτι θὰ ἐπιβα-
ρυνθῇ ἡ πόλις μ' ἕνα πολὺ μεγάλο δάνειο ποὺ
θὰ πληρώσουν οἱ ἴδιοι οἱ κάτοικοι καὶ συγχρό-
νως ὅτι θὰ κλείσῃ τὰ λουτρά γιὰ δύο χρόνια.

Φυσικὰ αὐτὰ γίνονται ἀμύσως γνωστὰ
στὸ γιατρὸ ποὺ τότε σὲ μιὰ ἀπελπισμένη ἀλλὰ
σθεναρὴ προσπάθεια ἀποφασίζει νὰ κἀνῃ
γνωστὴ τὴν ἀνακάλυψίν του στὸ λαὸ ὀπωδή-
ποτε ἔστω καὶ διὰ διαλέξεων. Στὴν κρίσιμη αὐ-
τῆ στιγμὴ ἕνα παλῆρος καὶ καλὸς φίλος μπαίνει
στὸ προσκήνιο. Ὁ πλοίαρχος Ὀρστερ ποὺ
παραχωρεῖ τὸ σπιτί του ποὺ δαδέτεται μιὰ πολὺ
μεγάλῃ αἰδουσα γιὰ νὰ κἀνῃ ὁ γιατρὸς τὴ
διάλεξή του.

Σὲ δυὸ μέρες ὅλα εἶναι ἔτοιμα. Ὁ κό-
σμος ἔχει εἰδοποιηθῆ κι ἔρχεται σὲ μικρὲς ὀ-
μάδες. Εἶναι ἐκεῖ καὶ ὁ Ὄβσταδ καὶ ὁ Βίλιγκ
καὶ ὁ Ἀσκάλεν ὁ δήμαρχος ἡ κυρία Κατρίνα
καὶ ὁ γιατρὸς φυσικὰ ἀφοῦ αὐτὸς δὲν εἶναι καὶ
ὁ ὀμιλητῆς.

Ὁ Τὸμ Στόκμαν ἀνεβαίνει στὸ βῆμα καὶ
γίνεται ἡσυχία στὴν αἰδουσα ὅταν ὁ δήμαρχος
ζητᾷ νὰ ὀρισθῇ ἕνας πρόεδρος.

— Μὰ Ἰτέρο, λέει ὁ γιατρὸς εἶναι μιὰ διά-
λεξις, στὴν ὁποία προσκάλεσα τὸ κοινόν, τί
λόγο ἔχει ὁ πρόεδρος;

Ὅμως φωνὲς ἀπὸ τὴν αἰδουσα ἀκούγον-
ται ποὺ λέγουν:

— Πρόεδρο! προεδρο!

Πρὸ τῆς ἀπαιτήσεως τῶν ἀκροατῶν ὁ δή-
μαρχος προτείνει τὸν Ἀσκάλεν γιὰ πρόεδρο
τῆς συγκεντρώσεως, ὁ ὁποῖος ἀνεβαίνει στὸ
βῆμα καὶ ἀφοῦ ὀμιλεῖ ὀλίγον περὶ μετριοπαδεί-
ας παρακαλεῖ τὸν ὀμιλητὴν νὰ εἶναι μετριο-
παδῆς. Ὑστερα ρωτᾷ ἂν θέλῃ νὰ ὀμιλήσῃ
κανεὶς πρὶν ἀπὸ τὸ γιατρὸ.

Ὁ δήμαρχος ζητᾷ τὸν λόγον καὶ ἀνεβαί-
νοντας στὸ βῆμα λέει:

— Λόγω τῆς στενῆς συγγενείας ποὺ ἔχω
μὲ τὸν ἰατρὸν τῶν λουτρῶν θὰ προτιμοῦσα νὰ
μὴν ὀμιλήσω ἀπόψε. Ὅμως χάριν τῶν συμφε-
ρόντων τοῦ ἰδρύματος ὀφείλω νὰ προτείνω ὀ-
πως οὐδεὶς ἐκ τῶν παρόντων πολιτῶν δεχθῆ νὰ
παραδοθῶν εἰς τὴν δημοσιότητα δεδομένα
μεγαλοποιηθέντα ἐπὶ τῆς ὑγιεινῆς καταστάσε-
ως τῆς πόλεως καὶ τῶν λουτρῶν.